



[www.conpolis.eu](http://www.conpolis.eu)

Οι Βασικοί Σκοποί της Ομοσπονδίας  
εν συντομία:

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η πρόσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Απρίλιος 2022 Τεύχος 11/4β

- Δηλώσεις του Οικ. Πατριάρχη για τον Πόλεμο στην Ουκρανία, σ.2.
- Εκδηλώσεις Οι.Ομ.Κω.,σ4-5.
- ΄Παρουσίαση Βιβλίου για την ιστορία του Βιβλίου, σ.6-12.
- Άρθρο του π.ε.τ. Β. Μούτσογλου, σ.13-15.
- Ο Ρωμιός Εφευρέτης Ηλίας Νικολαΐδης, σ. 15-18.
- Εθελοντικές Εργασίες, σ.19.
- Άρθρο του Κ.Gümüş,σ.20-23.
- Ανακοινώσεις, σ.24-28.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

## ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

# Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΥΓΕΙΑ-ΕΙΡΗΝΗ & ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ



## Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος: Αυτό που συμβαίνει στην Ουκρανία είναι μια ντροπή που θα στιγματίζει εσαεί εκείνους που την προκάλεσαν

Αποσπάσματα από την συνέντευξη της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. στην Εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της Κύπρου (1/5/2022).

Ερωτηθείς αν η παράταση του πολέμου τον ανησυχεί, ο ηγέτης της Μητρός Εκκλησίας απαντά: «Ασφαλώς και μας ανησυχεί. Και μας πληγώνει βαθύτατα... Έχουμε πει πολλές φορές ότι ο πόλεμος δεν είναι λύση. Δεν πρέπει να αποτελεί ούτε καν την τελευταία επιλο-



γή. Η οδός για την επίλυση των όποιων διαφορών πρέπει να είναι ο διάλογος και μόνον ο διάλογος. Δεν θα ήθελα να σχολιάσω τη στάση και τις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας της Ρωσίας, η οποία άλλωστε κρίνεται εκ του αποτελέσματος αυτών και είμαι βέβαιος ότι θα κριθεί έτι περαιτέρω στο εγγύς και στο απώτερο μέλλον από άλλα πρόσωπα και θεσμούς και ασφαλώς από την ίδια την ιστορία, που οι σελίδες της αυτή την ώρα γράφονται με το αίμα των αθών θυμάτων του πολέμου αυτού. Ωστόσο είμεθα πεπεισμένοι ότι ο ρωσικός λαός, τουλάχιστον οι Χριστιανοί ορθόδοξοι αδελφοί μας, δε μπορεί να συμφωνούν με όσα συμβαίνουν σε βάρος του του γειτονικού τους ουκρανικού λαού. Και αυτό το είδαμε όλοι με την αντίδραση μιας θαρραλέας μερίδας που αντιτίθεται στον αδελφοκτόνο πόλεμο και είναι υπέρ της ειρήνης».

Σε ό,τι αφορά την στάση του Πατριάρχη Μόσχας στον πόλεμο Ρωσίας-Ουκρανίας ο κ.κ. Βαρθολομαίος τονίζει ότι «μπροστά στον θάνατο αθών ανθρώπων, στον βομβαρδισμό άμαχου πληθυσμού, στην ισοπέδωση ολόκληρων πόλεων, μπροστά σε αυτή την ανθρώπινη τραγωδία, δεν μπορεί να ακούγονται κηρύγματα που να χαρακτηρίζουν «ιερό» έναν πόλεμο. Αυτό είναι κάτι πολύ λυπηρό. Μας προκαλεί βαθύτατη λύπη και πόνο. Μα περισσότερο πόνο προκαλεί στους ίδιους τους Ουκρανούς. Γιατί δε μπορεί να ισχυρίζεσαι ότι είσαι αδελφός με έναν άλλο λαό και να ευλογείς τον εναντίον του πόλεμο που διεξάγει το κράτος σου. Δε μπορεί να επιμένεις στανικώς ότι η Ουκρανία σου ανήκει εκκλησιαστικώς, αλλά να αφήνεις τους πιστούς της υπαγόμενης στη Μόσχα εκκλησιαστικής δομής να σκοτώνονται και οι ναοί τους να καταστρέφονται από τους ρωσικούς βομβαρδισμούς. Εκτός και αν ελπίζουν ότι η στρατιωτική εισβολή θα τακτοποιήσει και τις εκκλησιαστικές τους διεκδικήσεις».

# ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

## ΨΗΦΙΣΜΑ

2 Μαΐου 2022

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών πληροφορήθηκε με βαθύτατη θλίψη, σήμερα για την εις Κύριον εκδημία του:

**Μητροπολίτη Δράμας**

**Παύλου**

**Άξιο τέκνο της καθ' ημάς Ανατολής και  
π. Ηγούμενου της Ι.Μ. Παναγίας Σουμελά**

Το Δ.Σ. εις ένδειξη τιμής και σεβασμού προς τον εκλιπόντα αποφάσισε :

1. Να εκφράσει τα θερμά του συλλυπητήρια προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο και το ποιμνιο του της Ιεράς Μητροπόλεως Δράμας, που υπηρέτησε από το 2005 με εξαιρετική αφοσίωση και συνέπεια.
2. Να προβεί σε προσφορά στην μνήμη του υπέρ του Προγράμματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Οι.Ομ.Κω.
3. Να εκπροσωπηθεί στην εξόδιο ακολουθία.
4. Να δημοσιεύσει το παρόν και βιογραφικό του με την προσφορά του.

**ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ**

(ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.)

**Εκδήλωση για τις**

**Επόμενες Γενιές της Ρωμοσύνης στην Πόλη**

Προβολή της Ταινίας

**«Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος**

**30 Χρόνια Διακονίας»**

και

**Συζήτηση για το Πρόγραμμα ΕΛΠΙΣ**

**«Δράσεις για την υποστήριξη του Επαναπατρισμού**

**Νέων στην Πόλη»**

Συντονιστής: Γεώργιος Ιωαννίδης

**Τοποθεσία**

Στον Πολυχώρο, του Δημαρχιακού Μεγάρου Παλαιού Φαλήρου  
Τερψιχόρης 51, Π. Φάληρο 17562.

**5 Μαΐου 2022, ώρα 18.00**

Παρακαλούμε την αποστολή email στο [nnap@otenet.gr](mailto:nnap@otenet.gr) για να  
λάβετε στη συνέχεια προσωπική πρόσκληση.

Θα τηρηθούν αυστηρά οι ισχύοντες υγειονομικοί κανόνες κατά  
της πανδημίας Covid-19

## **ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ**

**569ης ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΛΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ**  
**οργανώνονται από τα Κωνσταντινουπολίτικα Σωματεία και**  
**την Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών**  
Καθηδρικός Ι. Ναός Αθηνών Ευαγγελισμού της Θεοτόκου  
Μνημόσυνο του τελευταίου Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου  
Παλαιολόγου και των πεσόντων προμάχων της Πόλεως.

**Κυριακή 29 Μαΐου 2022**

**Ώρα 11.00**

Θα ακολουθήσει κατάθεση στεφάνων στον Ανδριάντα του Κων-  
σταντίνου Παλαιολόγου (11.30) και στο Μνημείο του  
Αγνώστου Στρατιώτη στην Πλατεία Συντάγματος (12.00).

-----

**Σάββατο 28 Μαΐου 2022**

**ώρα 19.00**

Διαδικτυακή Διάλεξη

Η Αλωση της Πόλης:

«Μια (ακόμη) προδοσία της Δύσης;»

του Ομότιμου Καθηγητή Ευάγγελου Χρυσού

Η μετάδοση θα γίνει από :

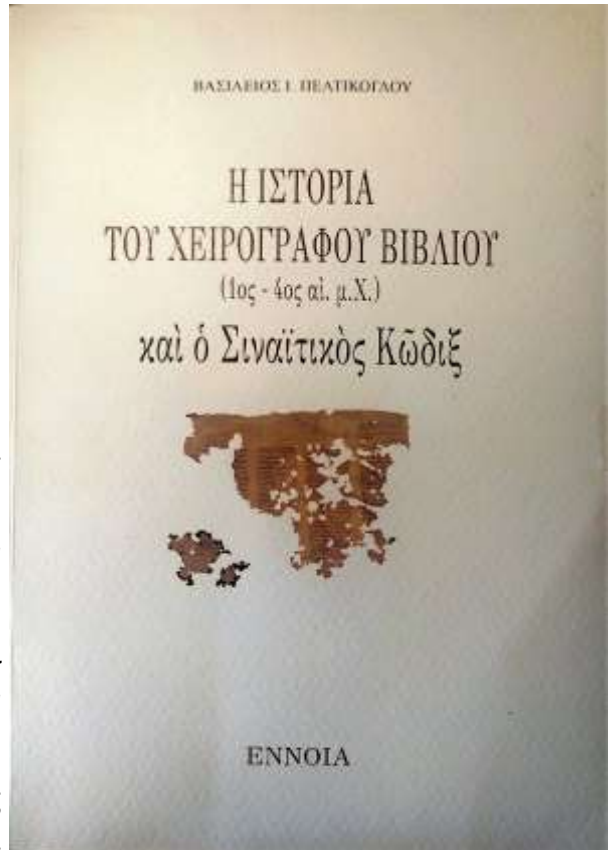
<https://www.facebook.com/oiomko.org/>

## ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

### Η Ιστορία του Χειρόγραφου Βιβλίου (1ος – 4ος αί. μ.Χ.) και ο Σιναϊτικός Κώδιξ Βασιλείου Ι. Πελτέκογλου

Ο συγγραφέας αυτού του πολύ σημαντικού Βιβλίου, που σίγουρα είναι έργο ζωής, είναι απόφοιτος της Ιεράς Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Στη συνέχεια σπούδασε στη Ρώμη (=Παπικό Βιβλικό Ινστιτούτο), Βατικανό (=Βιβλιοθηκονομία) Συντήρηση χειρογράφων (Ιταλικό Κρατικό Ινστιτούτο) και Γαλλία. Εργάστηκε στην Ελλάδα αρχικά ως Καθηγητής στην Μέση Εκπαίδευση και πολλά έτη στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος ως Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Συντηρήσεως βιβλικού και αρχαιακού υλικού. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την μελέτη, διάσωση και συντήρηση των χειρογράφων που ονομάστηκαν «Τα Νέα Ευρήματα του Σινά». Το καλοκαίρι του 1974, εντελώς τυχαία, κατά την αποχωμάτωση και καθαρισμό των χώρων όπου υπήρξε πυρκαγιά στην Ιερά Μονή της Αγίας Αικατερίνης του Σινά, το 1971, ανακαλύφθηκε εντελώς από τύχη ένας θησαυρός 1400 περίπου ακεραίων ή κολοβών βυζαντινών χειρογράφων, και ενωρίτερον χρονολογικώς. Στο βιβλίο αυτό η μελέτη των χειρογράφων αποτελεί το κυριότερο θέμα αφού στα εισαγωγικά κεφάλαια παρουσιάζεται μια ενδελεχής εξιστόρηση της συγγραφής βιβλίων και των μεθόδων κατασκευής του υλικού των βιβλίων κατά τους πρώτους αιώνες μ.Χ. Όπως αναφέρει στο εισαγωγικό κεφάλαιο, ο συγγραφέας : «Η Ιστορία του βιβλίου έχει τας ρίζας και τας απαρχάς της εις το απώτατον παρελθόν, συνδέεται με την εφεύρεσιν της πρωτολείου μορφής γραφής και αποτελεί, μετά την ομιλίαν, το δεύτερον επίτευγμα του ανθρώπου εις την ιστορικήν διαδρομήν της επικοινωνίας του μετά του άλλου...».

Το σύνολο του συγγράμματος είναι συνταγμένο σε μορφή πρωτότυπης διατριβής με πλήθος παραπομπών σε μορφή υποσημειώσεων για κάθε επί μέρους αναλυόμενο θέμα. Στο Εισαγωγικό Κεφάλαιο εξετάζεται η ιδιαίτερη σχέση του βιβλίου στους πολιτισμούς των Εβραίων και άλλων Μεσοποταμιακών λαών, των Ελλήνων και με ιδιαίτερη έμφαση στους πρώτους αιώνες των Χριστιανών. Εξετάζεται η σύνδεση της νέας θρησκείας, που ενώ τα πρώτα χρόνια στηριζόταν στην προφορική παράδοση σε λίγο χρόνο, εξελίχθηκε σε «λαό του βιβλίου».



Στο Πρώτο Κεφάλαιο του 1ου Μέρους του Βιβλίου οι μέθοδοι συγγραφής βιβλίων σε μορφή «Πινακίδων», που αρχικά ήταν λεπτές επιφάνειες ξύλου, καλυπτόταν με κερί ή γύψο. Άλλα υλικά, επί των οποίων γραφόntonτουσαν κείμενα υπήρξαν λεπτά φύλα πολύτιμων μετάλλων, ελεφαντοστού ακόμα και όστρακα και, βέβαια, πρέπει να αναφερθούν οι πήλινες πλάκες με σφηνοειδή γραφή, που ψηνόταν σε φωτιά, όπως δείχνουν τα αρχαιολογικά ευρήματα, από τους Ασσυρίους και Χετταίους. Η χρήση πατύρων και περγαμηνής, σε μορφή κυλίνδρων κατά τους πρώιμους Χριστιανικούς, χρόνους εξετάζεται διεξοδικά στο 2ο κεφάλαιο. Τόσο το εθνικό όσο το χριστιανικό βιβλίο, κυρίως τα χειρόγραφα της Καινής Διαθήκης, μέχρι τα τέλη του 1ου αιώνα μ.Χ. είχαν την μορφή κυλίνδρων ενώ μετά αρχίζουν να έχουν την μορφή σημειωματαρίων και, τέλος, κωδίκων. Κατά τους βυζαντινούς χρόνους υπήρξε μια νέα μορφή των κυλινδρικών βιβλίων, γνωστή ως «είλητον» ή «ειλητάριον», που περιτυλιγόταν από πάνω προς τα κάτω από τον αναγνώστη, ενώ ο παραδοσιακός κύλινδρος περιτυλιγόταν από δεξιά προς αριστερά. Αναφέρονται πολλές περιπτώσεις κυλίνδρων, που βρέθηκαν στις παραπομπές. Η χρήση πολλών επίπεδων μικρού μεγέθους σελίδων, τα «Σημειωματάρια», αναπτύχθηκαν από τους Ρωμαίους και μάλιστα αναφέρεται ότι ο Ιούλιος Καίσαρ υπήρξε ο εφευρέτης της γραφής σε μορφή σημειωματάρων. Η χρήση του τύπου της γραφής αυτής, σε σημειωματάρια, έχει παίξει σημαντικό ρόλο στην λειτουργία της «παγκόσμιας» Αυτοκρατορίας της Ρώμης.

Στο τέταρτο Κεφάλαιο με τον τίτλο “Τι Ζητεί ο Απόστολος Παύλος” αναφέρεται το πώς ο Απόστολος των Εθνών έγραφε τις Επιστολές του σε «μεμβράνινα σημειωματάρια». Το ιστορικό ερώτημα τί εννοούσε ο Απόστολος Παύλος στην Β΄ προς Τιμόθεο Επιστολήν 4,13, όπου ζητεί από τον ακόλουθόν του Τιμόθεον να κομίσει μαζί του και να παραδώσει σε αυτόν τις «μεμβράνες», εξετάζεται



στο Κεφάλαιο αυτό, με πολλές παραπομπές. Το 5ο Κεφάλαιο ασχολείται με το τί είναι «κώδιξ». Μια λέξη που έχει λατινική προέλευση, “caudex”, που σημαίνει τον κορμόν δένδρου. Ο κώδιξ στην αρχή ήταν παπύρινος μεγαλογράμματος με μεγάλες ώες που χρησίμευαν για καταγραφή διαφόρων σχολίων. Η μέθοδος γραφής επί κωδίκων αποτελεί μετεξέλιξη προηγούμενων μορφών βιβλίων, όπως πινακίδων, κυλίνδρων και ρωμαϊκών σημειωματαρίων. Η μετάβαση αυτή πήρε 8-9 αιώνες. Στην παρατιθέμενη φωτογραφία φαίνονται τα ανευρεθέντα φύλλα και σπαράγματα του Σιναϊτικού Κώδικα στην Ι. Μονή Σινά (1975).


Παρατίθενται συγκριτικά οι απόψεις διαφόρων μελετητών όσον αφορά την Ρωμαϊκή ή μη προέλευση του κώδικα. Η υιοθέτηση της χρήσης του Κώδικα από τους Χριστιανούς εξετάζεται διεξοδικά και με πληρότητα με την παράθεση πλήθους παραπομπών. Η μελέτη του θέματος είναι εξαντλητική και καλύπτει όλες τις πτυχές και πλευρές της. Η Εβραϊκή παράδοση βιβλίου και γραφής αποτελεί αντικείμενο του 6ου κεφαλαίου. Όπως αναφέρεται, η Ιουδαϊκή πολιτιστική και θρησκευτική παράδοση μεταδιδόταν αρχικά προφορικά. Μόλις την ελληνιστική περίοδο (300-64 π.Χ.) καταγράφηκε αυτή με την ίδρυση σχολείων, οργάνωσης και λειτουργία βιβλιοθηκών και αύξηση αυτών που γνώριζαν ανάγνωση και γραφή. Εξετάζονται οι Ιουδαίοι γραφείς στην διάρκεια των αιώνων π.Χ. Όπως και στα προηγούμενα κεφάλαια, η καταγραφή των διαφόρων απόψεων είναι πλήρης. Στο 7ο Κεφάλαιο εξιστορείται πώς επιβλήθηκε ο κώδικας επί του κυλίνδρου και η περγαμηνή επί του παπύρου. Εξετάζονται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα αυτών. Ως λόγος της επιβολής του κώδικα επί του κυλίνδρου αναφέρονται ως λόγοι:

- 1) Η περιεκτικότητα και η δυνατότητα συμπτώξεως κειμένων στους κώδικες.
- 2) Χαμηλότερο οικονομικό κόστος επειδή για τους κώδικες χρησιμοποιούσαν περγαμηνές.
- 3) Κατά ορισμένους ερευνητές υπήρχαν και ιδεολογικοί, κοινωνικοί και πρακτικοί λόγοι.
- 4) Η ευκολία ανάγνωσης των κωδίκων.
- 5) Η ευκολία μεταφοράς των κωδικών και η ανθεκτικότητα της περγαμηνής.
- 6) Ευκολία αποθήκευσης κωδίκων.

Στο 8ο Κεφάλαιο εξετάζεται το θέμα της κατασκευής παπύρων και περγαμηνών κωδικών, και ακολουθεί στο επόμενο κεφάλαιο η εξέταση του θέματος των διαστάσεων των κωδίκων από πάπυρο και περγαμηνή. Τα Εργαστήρια γραφής χειρόγραφων αναπτύχθηκαν μαζί με την εξάπλωση του Χριστιανισμού αφού υπήρχε η επιτακτική ανάγκη της διάδοσης ευρέως της Καινής Διαθήκης και άλλων Χριστιανικών συγγραμμάτων. Μετά από τον 2ο αιώνα μ.Χ. για τους Χριστιανούς η αντιγραφή της Αγίας Γραφής και θεολογικών κειμένων των Πατέρων της Εκκλησίας υπήρξε κύρια και σημαντική δραστηριότητα. Οι λεπτομέρειες του θέματος αυτού αποτελούν το αντικείμενο της μελέτης του 10ου Κεφαλαίου. Ακολουθεί το Κεφάλαιο (11ο) περί Γραφών, Γραφής και βιβλιοεμπορίας χειρόγραφων για την περίοδο που είχε επικρατήσει η χριστιανική θρησκεία. Τα επόμενα δυο Κεφάλαια (12 και 13ο) ασχολούνται με τις θεωρίες περί του τρόπου γραφής των χειρόγραφων και των σφαλμάτων, που παρατηρούνται, αλλά και πολλών παραποιήσεων κειμένων στα χειρόγραφα βιβλία. Το δύσκολο και σύνθετο πρόβλημα της ανίχνευσης προσθηκών, αλλαγών και παραλείψεων στα κείμενα της Καινής Διαθήκης σε σχέση με τα αρχέτυπα κατά την διαδικασία της αντιγραφής των κειμένων σε πολύ μεγάλο αριθμό αποτελεί το αντικείμενο της ανάλυσης στα κεφάλαια 13 και 14.



Όπως αναφέρει ο συγγραφέας «Το μέγα πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζει η επιστήμη της κριτικής κειμένου, είναι ο μικρός αριθμός των σωζόμενων κωδίκων χρονολογούμενων εις περίοδον ενωρίτερον του 4ου αιώνα». Για το σκοπό αυτό έχουν καθιερωθεί αρχές και κριτήρια για να διαπιστωθεί το κείμενο εκείνο, το οποίο μάς παρέχει τα εχέγγυα ότι το υπό εξέταση κείμενο παραδίδει το πιστότερο αρχικό τοιούτο. Τα κριτήρια αυτά είναι εξωτερικά και εσωτερικά. Στο πρώτο κριτήριο γίνεται σύγκριση με παρόμοιου τύπου κώδικες, που έχουν γραφθεί από τον ίδιο γραφέα, σε ποιο γεωγραφικό χώρο έχουν διαδοθεί και ποιες ήταν οι συνήθειες του γραφέα. Πρόκειται για μια διαδικασία αντίστροφης χρονικής ανάλυσης για εξαγωγή συμπερασμάτων των τροποποιήσεων που έχουν γίνει από το κείμενο πηγής. Το δεύτερο κριτήριο το εσωτερικό είναι να γίνει η προσπάθεια κατανόησης των κινήτρων, που ο αντιγραφέας άλλαξε κατά την αντιγραφή ένα κείμενο. Οι πηγές Κριτικής κειμένου είναι το αντικείμενο του 15ου Κεφαλαίου. Τρεις κατηγορίες πηγών χρησιμοποιούνται για την όσο το δυνατό πιστότερη διόρθωση των κειμένων της Καινής Διαθήκης, ώστε να είναι πιστά στα αρχέτυπα: (α) τα κείμενα που έχουν γραφθεί από τον 2ο αιώνα μέχρι τον 15ο αιώνα, που εφευρέθηκε η τυπογραφία, (β) οι μεταφράσεις της Καινής Διαθήκης σε διάφορες αρχαίες γλώσσες, (γ) οι παραθέσεις κειμένων της Καινής Διαθήκης από τους Πατέρας της Εκκλησίας. Η ανακάλυψη των χειρόγραφων το 1975 στην Ι.Μ. της Αγίας Αικατερίνης, Σινά, είναι σημαντική πηγή. Ακόμα και μόνο το Κεφάλαιο αυτό έχει μεγάλη αξία για ένα πολύ σύνθετο και σημαντικό ζήτημα. Ακολουθεί το Κεφάλαιο (16ο), με τίτλο NOMINA SACRA, που αφορά τη χρήση συντομογραφιών στα ιερά κείμενα των πρώτων αιώνων της Χριστιανοσύνης. Κατά την άποψη του συγγραφέα κ. Β. Πελτέκογλου, η αιτία της συντομογραφίας ήταν ένας τρόπος έκφρασης σεβασμού στα ιερά πρόσωπα, κυρίως, στον Θεό και τον Ιησού, αλλά και σε άλλα ονόματα και ουσιαστικά, με θρησκευτικό εννοιολογικό περιεχόμενο, που αναφέρονται στα κείμενα, που κατά την ανάγνωση των κειμένων αυτά προφερόταν στην πληρότητα τους. Όπως στα άλλα Κεφάλαια, ο συγγραφέας πολύ σωστά παραθέτει τις απόψεις των προηγούμενων μελετητών παραθέτοντας στην ξένη γλώσσα (συνήθως αγγλικά και λιγότερο στα γαλλικά, ιταλικά και λατινικά) τα κείμενα. Η πρακτική αυτή εκτιμάται ότι είναι πολύ χρήσιμη για την κατανόηση του ζητήματος όπως αυτού της συντομογραφίας. Το επόμενο Κεφάλαιο (17) αφορά το ζήτημα NOMINA SACRA στον Σιναϊτικό Κώδικα. Το τελευταίο Κεφάλαιο του 1ου Μέρους του Βιβλίου ασχολείται με το θέμα του Σταυρογράμματος και Χριστογράμματος. Το κλασικό παράδειγμα είναι ο συνδυασμός των γραμμάτων T και P, ως

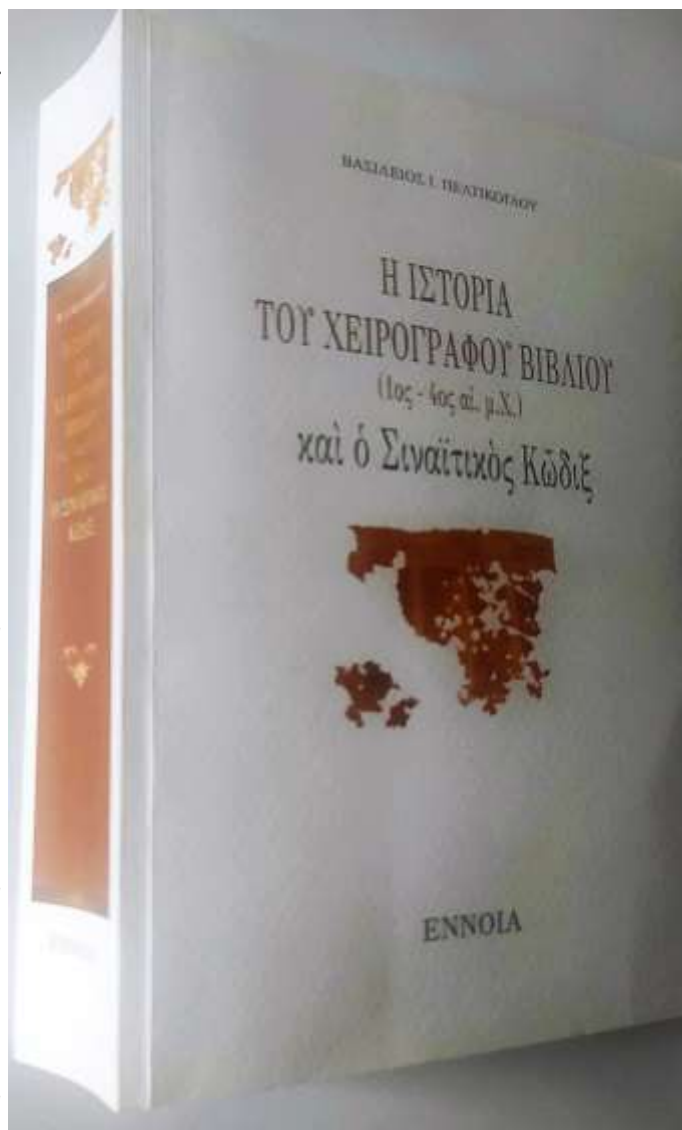
 που σημαίνει τον σταυρωθέντα Κύριο Ιησού. Η χρήση του Σταυρογράμματος αναλύεται στο Κεφάλαιο αυτό.

Το Δεύτερο μέρος του Βιβλίου είναι αφιερωμένο στον Σιναϊτικό Κώδικα, που μαζί με τον Βατικανό Κώδικα αποτελεί τα αρχαιότερα κείμενα της Χριστιανοσύνης, που περιέχουν την Αγία Γραφή. Η ανεύρεση του Σιναϊτικού Κώδικα έγινε στα μέσα του

19ου αιώνα, μεταξύ πολλών φθαρμένων περγαμηνών και χάρτινων χειρογράφων από τον Γερμανό Διαμαρτυρόμενο βιβλικό Θεολόγο C. Tischendorf. Κατά την πρώτη επίσκεψή του στην Μονή Σινά το 1844 διεπίστωσε ότι ο Σιναϊτικός Κώδικας προοριζόταν για καύση. Χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία πήρε μαζί του μία μεγάλη ενότητα αυτού επιστρέφοντας στην Γερμανία (Λιψία). Κατά τη δεύτερή του επίσκεψη το 1853, οι μοναχοί έχοντας καταλάβει την σημασία του Σιναϊτικού Κώδικα δεν επέτρεψαν σε αυτόν να δει τις υπόλοιπες ενότητες κείμενα, όμως μετά από «κατάλληλη» προετοιμασία, στην Τρίτη του επίσκεψη το 1859, κατάφερε να υποκλέψει τις όλες τις υπόλοιπες ενότητες του Σιναϊτικού Κώδικα και τις μετέφερε στην Αγία Πετρούπολη, επειδή το ταξίδι του είχε υποστηριχθεί από τον Αυτοκράτορα της Ρωσίας. Ο C. Tischendorf απέκρυψε από την επιστημονική κοινότητα της εποχής του πού ανακάλυψε τον Σιναϊτικό Κώδικα. Στο 2ο Κεφάλαιο του Δεύτερου Μέρους του βιβλίου εξετάζονται οι τέσσερις σωζόμενες ενότητες του Σιναϊτικού Κώδικος. Σήμερα σώζονται τμήματα της Παλαιάς Διαθήκης, ενώ σώζεται ακέραια η Καινή Διαθήκη. Παρουσιάζονται λεπτομερώς οι ενότητες, που φυλάσσονται διάσπαρτες στην Αγία Πετρούπολη, στο Βρετανικό Μουσείο, στην Λιψία και, βέβαια, στην ίδια Ι. Μονή. Το επόμενο Κεφάλαιο (3) εξετάζει το ανοικτό ακόμα ζήτημα του τόπου και χρονολογίας γραφής του Σιναϊτικού Κώδικα. Οι πλέον επικρατέστερες απόψεις είναι ότι η γραφή (αντιγραφή) του έχει γίνει στην Καισάρεια της Παλαιστίνης ή στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Όμως, το ζήτημα επιστημονικά παραμένει ανοικτό. Οι απόψεις ειδικών επιστημονικά παραμένει ανοικτό. Οι απόψεις ειδικών επιστημόνων επί του θέματος παρατίθενται με λεπτομέρεια. Το θέμα κατά πόσο ο Σιναϊτικός Κώδικας έχει γραφθεί κατόπιν υπαγόρευσης ή οπτικής αντιγραφής συζητείται στο 4ο Κεφάλαιο. Η επιστημονική μελέτη έχει δείξει ότι τα κείμενα έχουν γραφθεί από τρεις γραφείς, τους χαρακτηριζόμενους ως Α, Β και D. Παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της προσπάθειας του επιμερισμού των κειμένων στους αγνώστου ονόματος γραφείς. Το ζήτημα των λαθών, που παρατηρούνται στον Σιναϊτικό Κώδικα, αποτελεί το αντικείμενο του 6ου Κεφαλαίου. Το παρόμοιο θέμα των διορθώσεων, προσθηκών στο κείμενο του Σιναϊτικού Κώδικα αποτελεί το αντικείμενο του 7ου Κεφαλαίου. Τα παλαιογραφικά δεδομένα του Σιναϊτικού Κώδικα είναι το θέμα του 8ου Κεφαλαίου, που παρουσιάζει θέματα όπως: το υλικό των περγαμηνών, τις διαστάσεις των φύλλων, τη μελάνη που χρησιμοποιήθηκε, τις φθορές που έχει υποστεί ο Κώδικας και τη δομή του σώματος.

Ο τρόπος στάχωσης (βιβλιοδεσίας) του Σιναϊτικού Κώδικα αποτελεί το θέμα που εξετάζεται στο 9ο Κεφάλαιο. Όπως αναφέρεται, ο Σιναϊτικός Κώδικας μετά την ολοκλήρωση της γραφής τους παρέμεινε διαλυμένος για μεγάλο διάστημα στην Καισάρεια της Παλαιστίνης μέχρι τον 7ο ή 8ο αιώνα και σταχώθηκε όταν μεταφέρθηκε στην Ι. Μονή Σινά. Ακολούθησαν πολλές διορθώσεις και προσθήκες σε αυτόν.

Οι απόψεις πολλών ειδικών, που μελέτησαν το θέμα, παρουσιάζονται με λεπτομέρεια και παραπομπές. Ακολουθεί στο 10ο Κεφάλαιο οι τύποι των κειμένων της Καινής Διαθήκης και ο τύπος κειμένου που έχει γραφτεί ο Σιναϊτικός Κώδικας ενώ στο επόμενο 11ο περιγράφονται όλοι οι τύποι κειμένων: (α) Αλεξανδρινός/Αιγυπτιακός, (β) Δυτικός, (γ) Βυζαντινός και (γ) Καισαρειανός. Το σημαντικό ζήτημα, που αποτελεί διαχρονικό ζήτημα συζήτησης από τους μελετητές, είναι η επιστολή του Αυτοκράτορα Μ. Κωνσταντίνου προς τον Ευσέβιο επίσκοπο Καισαρείας. Με την επιστολή αυτή ο Αυτοκράτωρ ζητούσε την επείγουσα αποστολή στην Κωνσταντινούπολη πενήντα αντιγράφων της Αγίας Γραφής. Η ανάγκη αυτή ήταν αδήριτη, αφού κατά την διάρκεια των τριών αιώνων διωγμών των Χριστιανών καταστράφηκαν πολλά χειρόγραφα της Αγίας Γραφής. Μετά το Διάταγμα του Μεγάλου Κωνσταντίνου για την Ανεξιθρησκεία (το 313), άνησε η αντιγραφή πολλών χειρόγραφων με ιερά κείμενα, με ιδιαίτερη



έμφαση στην Παλαιά και Καινή Διαθήκη. Στο Κεφάλαιο παρουσιάζεται με λεπτομέρεια και σαφήνεια η ανάλυση της επιστολής του Μ. Κωνσταντίνου. Οι δέκα πίνακες-κανόνες του Ευσεβίου Καισαρείας παρουσιάζονται στο 13ο Κεφάλαιο, ενώ στο 14ο Κεφάλαιο παρουσιάζεται η Βιβλιοθήκη της περιώνυμης πόλεως της Καισαρείας της Παλαιστίνης, που είναι άμεσα συνδεδεμένη με τον Ευσέβιο Καισαρείας. Το τελευταίο 15ο Κεφάλαιο αναφέρεται στον Κανόνα της Καινής Διαθήκης, και τον Σιναϊτικό Κώδικα. Κανόνας της Αγίας Γραφής ονομάζεται το σύνολο των ιερών βιβλίων της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, τα οποία η Εκκλησία δέχτηκε ως θεόπνευστα και τα ξεχώρισε από τα υπόλοιπα. επικράτησε να ονομάζονται "κανονικά" τα βιβλία εκείνα, που περιλαμβάνονται στον Κανόνα της Αγίας Γραφής και "απόκρυφα" τα "ιερά" εκείνα βιβλία, που για διάφορους λόγους δεν κρίθηκαν κατάλληλα να συμπεριληφθούν στην Αγία Γραφή.

Στο τέλος του βιβλίου, ως Παραρτήματα, παρουσιάζεται η ανάλυση δύο μεταποστολικής εποχής συγγραμμάτων, της Επιστολής Βαρνάβα και του Ποιμένος του Ερμά, τα οποία θεωρούνταν, μέχρι την οριστικοποίηση του Κανόνος της Καινής Διαθήκης από τον Μ. Αθανάσιο (4ος αιών) κανονικά, τα οποία, όμως, ούτος δεν συμπεριέλαβε στον Κανόνα της Καινής Διαθήκης. Ο Ποιμήν του Ερμά είναι σύγγραμμα αλληγορικών. Κατά αρκετούς μελετητές το κείμενο έχει προφητικό περιεχόμενο. Αγαπήθηκε τους πρώτους αιώνες της Χριστιανοσύνης, λόγω της ηθικής και χριστιανικής ζωής διδασκαλίας του. Έχει τον χαρακτήρα ηθικοπλαστικού εγχειριδίου.

Στο τέλος του Βιβλίου έχει συμπεριληφθεί φωτογραφικό υλικό δειγμάτων των νέων ευρημάτων του Σιναϊτικού Κώδικα.



**Η Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης Σινά**

## Ο ΟΗΕ πρέπει να καταργηθεί

Βασίλη Μούτσογλου

Πρέσβη ε.τ., μέλους του International Hellenic Association

Ο προκλητικός τίτλος επιλέχθηκε ώστε να έχει κάποια τύχη η ανάγνωση του κειμένου αυτού. Γιατί έχει παρατηρηθεί ότι η αναφορά στον ΟΗΕ, προκαλεί πλέον τα «πιο βαθιά χασμουρητά». Και όχι αδίκως. Η αδυναμία του να επιλύει τις κρίσεις και να δίνει απάντηση σε καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί έχει διαπιστωθεί και επισημανθεί από πολλούς διεθνολόγους. Ορισμένοι εξ αυτών προσθέτουν πάντως ότι είναι χρήσιμος ως βήμα (ανούσιων πάντως) συζητήσεων και τόπος συνάντησης των ηγετών προς ανταλλαγή απόψεων. Αν ήταν έτσι, θα ήταν ίσως επιτυχέστερο και πάντως πιο ευχάριστο να διοργανώνονταν στη Βιέννη ετήσιοι διπλωματικοί χοροί στο πρότυπο του 1815.



Οι ιστορικές αποτυχίες του οργανισμού είναι πολυάριθμες. Γεγονός είναι ότι ο ΟΗΕ κατέληξε να είναι ένας αναξιόπιστος οργανισμός που απέδειξε επανειλημμένως την ανικανότητα του να ανταποκριθεί στους σκοπούς για τους οποίους συστήθηκε. Η περίπτωση της Ουκρανίας θα μπορούσε να είναι η σταγόνα που θα έκανε το ποτήρι να ξεχειλίζει.

Ωστόσο ο ΟΗΕ δεν μπορεί να είναι παρωχημένος οργανισμός. Η διεθνής κατάσταση αποδεικνύει συνεχώς την ανάγκη ύπαρξης ενός οργανισμού με τις αρχές που πρεσβεύει και τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει ο ΟΗΕ. Το πρόβλημα είναι ο τρόπος λειτουργίας του οργανισμού όπως έχει καθοριστεί από το πραγματικά παρωχημένο Καταστατικό Χάρτη του. Προτάσεις για μεταρρυθμίσεις γίνονται. Το βάρος όμως δίνεται στην αύξηση του αριθμού των Μονίμων Μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την διεθνή ειρήνη, όπως αποδείχθηκε, προέρχεται από τα Μόνιμα Μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, συγκεκριμένα, κυρίως από τις ΗΠΑ και τη Ρωσία και σε μικρότερο βαθμό από την Κίνα. Μάλιστα αυτά τα τρία Μόνιμα Μέλη του ΣΑΗΕ, οι ΗΠΑ, η Ρωσία, και η Κίνα αρνούνται να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Ρώμης αναφορικά με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (1998). Το γεγονός ότι τα Μόνιμα Μέλη του ΣΑΗΕ είναι πυρηνικές Δυνάμεις, μαζί με τη Συνθήκη μη Διασποράς, βάσει της οποίας, αντί να βρεθεί μια λύση αποπυρηνικοποίησης όλων, παρεμποδίζονται (ορθώς βέβαια) άλλες χώρες να αποκτήσουν πυρηνικά, αποδίδει στις Δυνάμεις αυτές ιμπεριαλιστικές δυνατότητες κατανομής του κόσμου σε ζώνες επιρροής. Η υπόσχεση για τη μη χρήση (και μη απειλή χρήσης) πυρηνικών εκ μέρους των πυρηνικών Δυνάμεων εναντίον των μη πυρηνικών χωρών, εξανεμίστηκε μετά τις απειλές της Ρωσίας με αφορμή την εισβολή στην Ουκρανία, και το ενδεχόμενο ένταξης στο ΝΑΤΟ της Φινλανδίας και Σουηδίας.

Η αδρανοποίηση όμως του ΟΗΕ, οφείλεται κυρίως στο δικαίωμα αρνησικυρίας που διαθέτουν τα Μόνιμα μέλη του ΣΑΗΕ. Ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ έχει αναθέσει τις ενέργειες σε περίπτωση απειλής εναντίον της ειρήνης, αποκλειστικά στο ΣΑΗΕ. Η Γενική Συνέλευση των ΗΕ (με πλειοψηφία των δυο τρίτων) μπορεί να προβεί μόνο σε «προτάσεις» για τη διαφύλαξη της ειρήνης. Επομένως σε περίπτωση που τα συμφέροντα έστω και ενός Μονίμου Μέλους θίγονται, Απόφαση για τη διαφύλαξη της ειρήνης, δεν μπορεί να ληφθεί.

Πολλές οι ατυχείς στιγμές του ΟΗΕ. Από την εκλογή ναζιστή Γενικού Γραμματέα μέχρι την επίλυση διεθνών διαφορών με σχέδια που καταπατούν τις αρχές του τα προβλήματα είναι συνεχή. Τα αδύναμα κράτη δεν βρήκαν συμπαραστάτη τους τον ΟΗΕ όταν αδικούνταν, η διεθνής ειρήνη σπανίως διαφυλάχτηκε με παρεμβάσεις του Οργανισμού, ο οποίος παραμένει συνήθως θεατής. Τα ισχυρά κράτη του Οργανισμού επιζητούν μεταρρυθμίσεις όχι κυρίως για την βελτίωση της λειτουργίας του αλλά για ενίσχυση της δικής των θέσης στα πλαίσια του. Η αναζήτηση μεταρρύθμισης εξαντλείται στον επιζητούμενο διορισμό τους ως Μονίμων μελών του ΣΑΗΕ.

Ο ΟΗΕ απέτυχε να προστατεύσει κράτη όπως η Κύπρος ή η Ουκρανία από εισβολείς. Ειδικότερα, πρότεινε σχέδια που ευνοούσαν τον εισβολέα (π.χ. Κύπρος, Σχέδιο Annan), δεν είχε τα μέσα να αποτρέψει την ανάρτηση παράνομων

συμφωνιών που καταστρατηγούν τις αρχές του για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης (π.χ. Τούρκο-Λιβυκό σύμφωνο), τα κ-μ του αγνοούν συστηματικά πολλές από τις αποφάσεις του οι οποίες παραμένουν ανεκτέλεστες (π.χ. Δυτική Σαχάρα), ενώ η σημερινή διεθνής κατάσταση θυμίζει την περίοδο μεσοπολέμου, ένα αιώνα πριν.

Επήλθε ο χρόνος για την αντικατάσταση του καταστατικού του ΟΗΕ. Πολύ δύσκολο βέβαια, αλλά όχι αδύνατο. Πάντως, τα κ-μ του ΟΗΕ που δεν διαθέτουν πυρηνικά όπλα και τα οποία θα ωφεληθούν τα μέγιστα από την ύπαρξη ενός Οργανισμού που θα διαφυλάσσει ουσιαστικά την διεθνή ειρήνη είναι πολλά. Διαθέτουν τη δημοκρατική ισχύ. Φτάνει να έχουν και την ισχυρή βούληση.

Όμως, το άρθρο αυτό, ίσως κομίζει γλαύκα εις Αθήνας. Από την ανακοίνωση του τότε Πρυτάνεως της Παντείου και Αντιπροέδρου του ΣτΕ Γεωργίου Παπαχατζή στο Διεθνές Συνέδριο World Peace Through Law που συγκλήθηκε στην Αθήνα το 1963, παρατίθενται τα ακόλουθα (μετάφραση από Γαλλικά):

«Μέχρι το 1945, πιστευόταν ότι κάθε κράτος ήταν αυτουργός της ιστορικής του μοίρας, μέσω της ζωτικότητας του, των πολιτικών πιστεύω του, της εθνικής του αυτοπεποίθησης και της δύναμης της θέλησης του. Ο αιώνας της ατομικής βόμβας μας δίδαξε το αντίθετο. Η τύχη των λαών του κόσμου είναι κοινή, το πεπρωμένο τους είναι κοινό. Ή θα σωθούμε όλοι μαζί είτε θα χαθούμε, υποκύπτοντας σε ένα κοινό εχθρό του οποίου την ύπαρξη δεν γνωρίζαμε μέχρι το 1950: Την έλλειψη θεσμών διεθνούς δημόσιας τάξης ικανών να επιλύουν τις διαφορές προληπτικά και αρκετά ισχυρών, ώστε να μπορούν να επιβληθούν στα κράτη-μέλη της διεθνούς κοινότητας...»

«Ο τρόπος με τον οποίο είναι οργανωμένος σήμερα ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, τον καθιστά αδύναμο να διαδραματίσει τον ρόλο για τον οποίο προοριζόταν. Το ηθικό γόητρο που θα έπρεπε να διαθέτει ο ΟΗΕ, ήδη αμφισβητείται από πολλούς».

«Επιζητούμε θεσμούς θεμελιωμένους στη βάση της δημοκρατίας και ισότητας κατά τρόπο που οι αποφάσεις των θα λαμβάνονται με αμεροληψία, δικαιοσύνη και αντικειμενικότητα, αποφεύγοντας ενδεχόμενες αδικίες εις βάρος των μικρότερων χωρών, και μη αδιαφορώντας για τις δίκαιες επιδιώξεις των. Οι λύσεις

στις οποίες θα καταλήγουν δεν θα πρέπει να είναι αντικείμενο πολιτικών συναλλαγών εκ μέρους των μεγάλων και ισχυρών κρατών εις βάρος των μικρότερων».

«Απαιτείται λοιπόν είτε η αναδιοργάνωση του ΟΗΕ εξ αρχής και σε νέες βάσεις, ή η θεσμοθέτηση ενός νέου Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη μορφή μιας υπερεθνικής ομοσπονδιακής Δημοκρατίας στη βάση των αρχών της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης. Αυτή η νέα Δημοκρατία, θα πρέπει να κατέχει το μονοπώλιο των ατομικών όπλων. Η κατοχή των όπλων αυτών από οποιοδήποτε άλλο κράτος θα πρέπει να θεωρείται παράνομη».

Αυτά, ήδη προ εξηκονταετίας.

Υ.Γ. Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, επισκεπτόμενος, στα πλαίσια της περιοδείας του για το Ουκρανικό, την Τουρκία, μια χώρα, επίσης εισβολέα που παραβιάζει επανειλημμένα τις Αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, δεν ενισχύει την αξιοπιστία του Οργανισμού. Μια τέτοια επίσκεψη θα ήταν αποδεκτή μόνο στην περίπτωση συσχέτισής της με το Κυπριακό.

### **Μια άγνωστη ιστορία Εφευρέτη Ρωμιού της Ανατολής: ο Ηλίας Νικολαΐδης από την Λεύκη της Βιθυνίας**

Η αναζήτηση στοιχείων από το Αρχείο Εταμπλί (Ρωμιών που είχαν εξαιρεθεί της αλήστου μνήμης της Ανταλλαγής των Πληθυσμών) από την κυρία Έβη Κομνηνού, εγγονή του Ηλία Νικολαΐδη, μας αποκάλυψε μια ακόμα εντυπωσιακή ιστορία από τις πάμπολες το πως οι Ρωμιοί υπήρξαν πάντοτε ευεργέτες όλων των κατοίκων της Ανατολής. Εξάλλου και αυτό ήταν το κύριο μήνυμα που είχε μεταδώσει η Οι.Ομ.Κω. τον Νοέμβριο του 2018 στην Έκθεση που είχε οργανώσει στην Άγκυρα σε συνεργασία με το Tarih Vakfi.

Είναι πολύ ευχάριστο γεγονός ότι η κυρία Έβη Κομνηνού συγγράφει βιβλίο που θα περιέχει και τα επιτεύγματα του παππού της και έτσι θα σωθεί μια άλλη ιστορία της προσφοράς των Ρωμιών στην πατρίδα τους την Ανατολή όταν αυτό κυκλοφορήσει. Ο Ηλίας Νικολαΐδης γεννήθηκε το 1866 στο χωριό Λεύκη της ανατολικής Βιθυνίας και έμεινε ορφανός σε ηλικία 11 ετών, όταν οι γονείς του σκοτώθηκαν κατά την ταραγμένη περίοδο του 1877. Παρόλη την ορφάνια του και την στέρηση του να σπουδάσει, κατάφερε ως αυτοδίδακτος να κατανοήσει τις



αρχές της μηχανικής εργαζόμενος ως σιδηρουργός στην πόλη Αδάπαζαρ. Στα τέλη της δεκαετίας του 1890 επινόησε και κατασκεύασε μεγάλου μεγέθους μηχανική κατασκευή, την οποία βελτιστοποίησε το 1916, με σκοπό το πότισμα από τα νερά της λίμνης Σάπαντζα – Βοάνα της πεδιάδας του Αδάπαζαρ και αργότερα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Για την εργασία του αυτή βραβεύτηκε από τον Σουλτάνο Αβδούλ Χαμίτ Β΄ ως εφευρέτης (mucit). Παραθέτουμε μια πρόσφατη φωτογραφία του μηχανισμού και παλαιότερη φωτογραφία πριν από 70 χρόνια. Στο ευρύ κοινό ο μηχανισμός είναι γνωστός ως Τσάρκ=Τροχός.

Registre pour l'Enregistrement								des Grecs Non-Échangeables					
N°	Nom de famille	Prénoms	Nom du Père	Nom de la mère	Lieu et date de naissance	Domicile	Lieu d'inscription à l'Etat Civil	Profession	Maria	Documents Présentés	Reçu de la S. Commune	PHOTO	REMARQUES
325	Nicolaïdis	Ηλίας	Αδ. Νικολάου	Κωνσταντίνης	Αδαπάζαρ 1890	Αδαπάζαρ	Αδαπάζαρ	Αδαπάζαρ	Μηχανικός	Πατέρας	3/1/1920		Αδελφός
326		Κωνσταντίνος	Ηλίας	Κωνσταντίνης	Αδαπάζαρ 1890	Αδαπάζαρ	Αδαπάζαρ	Αδαπάζαρ	Μηχανικός	Πατέρας	3/1/1920		Αδελφός
327		Γεώργιος	Ηλίας	Κωνσταντίνης	Αδαπάζαρ 1890	Αδαπάζαρ	Αδαπάζαρ	Αδαπάζαρ	Μηχανικός	Πατέρας	3/1/1920		Αδελφός

Ο Ηλίας Νικολαΐδης, εγκαταστάθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1920, με τους τρεις γιους του με τα ονόματα Νίκο, Κρίτων και Γιώργο. Ο Νίκος μετανάστευσε στην Αμερική σε μικρή ηλικία ενώ ο Κρίτων και ο Γιώργος για να τιμήσουν τον πατέρα τους έλαβαν (1934) το επώνυμο Ηλιάδης. Ο Κρίτων είναι ο πολύ γνωστός Ρωμιός Πολίτης κάμεραμαν και κινηματογραφιστής, όπως επίσης και ο αδερφός του Γιώργος. Η κα. Έβη Κομνηνού είναι κόρη του Κρίτωνα Ηλιάδη. Αν και η οικογένεια του Κρίτωνα Ηλιάδη ζούσε στην Κωνσταντινούπολη, δεν είχαν διακόψει τις επαφές τους με το Αδάπαζαρ και επισκεπτόταν συχνά την περιοχή αυτή. Η κα. Έβη Ηλιάδης εγκαταστάθηκε στην Αθήνα το 1983. Ο Ηλίας Νικολαΐδης απεβίωσε το 1934 και ενταφιάστηκε στο Κοιμητήριο Σισλί Μεταμορφώσεως Σωτήρος. Δυστυχώς ο τάφος του καταστράφηκε κατά το Πογκρόμ κατά των Ρωμιών στην Κωνσταντινούπολη της 6-7/9/1955.

Η κα. Έβη Κομνηνού, μαζί με την αδερφή της επισκέφθηκε μετά από πολλά χρόνια το Αδάπαζαρ και στην επόμενη επίσκεψη της το 2018 έλαβε το βραβείο «Ηλία Νικολαΐδης».



*Τα απομεινάρια του «Τροχού»*

Πριν από 2 χρόνια, όταν έμαθε η κα. Η. Κομνηνού ότι πρόκειται να καταστραφεί ο μηχανισμός του παππού της, κατά την μετατροπή του «Πεδίου Αναψυχής– Mesire Alanı» σε «Εθνικό Πάρκο», απευθύνθηκε με επιστολές προς τον τοπικό τύπο και τις αρχές ως η εγγονή του Ηλία ουστά. Η ενέργεια της αυτή βρήκε μεγάλη ανταπόκριση από τους τοπικούς φορείς της πόλης με συνέπεια να γίνει αγώνας ώστε να εξαιρεθεί από την κατεδάφιση και να σωθεί το ιστορικό έργο, το Τσάρκι, που κατασκεύασε ο Ηλίας Νικολαΐδης.

Περιμένουμε την έκδοση του βιβλίου που συνέγραψε η κα. Έβη Κομνηνού-Ηλιάδη για τις μνήμες από τους προγόνους της και μαζί θα μάθουμε για την συναρπαστική ιστορία του παππού της που υπήρξε εμπνευστής πολλών πρωτότυπων τεχνικών έργων και μεταξύ αυτών τα έτη 1894-1900 το πρωτοποριακό σύστημα αφαλάτωσης στο Χιτζάζ της Αραβίας.



*Παλαιά φωτογραφία του «Τσάρκ-Τροχού» στο Πεδίο Αναψυχής–  
Mesire Alanı*

## ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Πριν από 8 χρόνια η Οι.Ομ.Κω. είχε αποδελτιώσει το Μητρώο (75.000 εγγραφές) των εξαιρούμενων Ελλήνων με ιθαγένεια της Τουρκίας (Εταμπλί) από την «Ελληνοτουρκική Ανταλλαγή Πληθυσμών». Το ανάλογο αρχείο των επίσης ΕΤΑΜΠΛΙ Ελλήνων με ελληνική ιθαγένεια θα ήταν χρήσιμο να γίνει για πολλούς λόγους. Δίνουμε δείγμα από το Αρχείο αυτό. Οι ενδιαφερόμενες/οι εθελόντριες/ες παρακαλούνται να στείλουν μήνυμα στο [npar@otenet.gr](mailto:npar@otenet.gr) . Δεν είναι αναγκαία η γνώση ειδικών θεμάτων πληροφορικής παρά μόνο η βασική γνώση χρήση αρχείων Excel.

The image shows two pages of a handwritten Greek population register. The left page is titled "ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΩΝ" and the right page is titled "ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΠΡΟΣΕΝΕΙΟΥ ΜΟΝΙΜΩΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ". Both pages contain columns for names, birth dates, and other personal details, with handwritten entries in Greek.

## ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΆΛΛΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- Μετάφραση στα Τουρκικά του Λευκώματος «ΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ» που συντάχθηκε από τον Κωνσταντίνο Δοξιάδη το 1945. Πρόκειται για λεζάντες—κείμενο 6.000 λέξεις.
- Μελέτη για την ανάπτυξη της Γεωργίας της Ελλάδος από τους πρόσφυγες Έλληνες της Ανατολής με βάση τα αρχεία της Κοινωνίας των Εθνών.

## ΤΟ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΑΚΥΛΑ ΜΗΛΛΑ KORHAN GÜMÜŞ

Η κοινωνιολόγος Δρ. Άννα Θεοδωρίδη στην πρόσφατη διάλεξή της παρουσίασε με μεγάλη μαεστρία τις εξαιρετες εργασίες του Ακύλα Μήλλα, που αφορούν τα πρωτότυπα σχέδια του, τα κείμενα του που αφηγούνται την Κωνσταντινούπολη και τα Πριγκηπόννησα, την ανάδειξη παλαιών καρτποστάλ, φερμανιών, φωτογραφιών, χαρτών κτλ. Αλλά το πιο σημαντικό, σε ένα παρελθόν που έζησε ως αυτόπτης μάρτυρας όντας ο ίδιος ιστορικός.

Αυτό που είναι καθοριστικό στην περίπτωση αυτή, είναι η παντοτινή του αντίδραση του στην απώλεια. Πώς δείχνει την αλλαγή

που έγινε ερωτώντας: «Υπάρχει πλέον το νησί;» και απαντάει «Τελείωσε, το νησί». Μια κατάσταση που ταυτίζεται με την απώλεια. Να χαθείς με τους χαμένους. Να πάω με τους χαμένους. Η ευνουχισμένη πολιτιστική κληρονομιά, μνημεία, ιδρύματα... Μοιράζονται συχνά τον ίδιο κόσμο με τους καταστροφείς, τους κατεστραμμένους. Η κατασκευή του είναι εξίσου τραυματική με την εξαφάνιση της ταυτότητας. Η διαφορετικότητα, η αντίσταση και η αναπαραγωγή της εικόνας του Μήλλα που τραβούν την προσοχή από αυτή την άποψη.

Σαν συλλέκτης, ο Μήλλας συλλέγει ένα εξαιρετικά ετερογενές υλικό, έγγραφα, αντικείμενα και αφηγήσεις από την ιστορία της πόλης. Ωστόσο, δεν τα συλλέγει απλώς, το αναπαράγει με κείμενα και σχέδια. Αναπαραγωγή της εικόνας της Πόλης που έφτιαξε. Αναπαράσταση όχι μόνο προσωπικών αναμνήσεων, εικόνων, αλλά της εικόνας μιας αυτοκρατορικής πρωτεύουσας του 17ου αιώνα από ένα άτομο που αφαιρέθηκε από την Πόλη του. Δεν εστιάζει μόνο σε ένα θέμα. Επεκτείνεται σε αφηγήσεις αλλά και σε ντοκουμέντα, σε ένα παρελθόν που είδε, έζησε και είδε. Για το λόγο αυτό, δεν είναι πολύτιμα αντικείμενα που μπορούν να πουληθούν ως συλλογή ή να διασκορπιστούν αργότερα. Είναι μια «ανοιχτή δουλειά», ας πούμε. Είναι ένα κοινό πεδίο, η μνήμη, που είναι απεριόριστη και ασύλληπτη, συνεχώς εξελίσσεται και μπορεί να ζήσει όσο υπάρχουν οι Έλληνες ή, αντίθετα, όσο αυτή η προσπάθεια συνεχίζεται.



Bitkiler, Hayvanlar, Böcekler,  
Yıldızlar Arası Karşılaşmalar

Akillas Millas'ın Akıl Almaz Yolculuğu  
Anna Théodoridès

20 Şubat 15.00 Yüksek Kahve

Sosyolog olan Théodoridès Akillas Millas'ın büyük bir hünerle kayda geçişi, özgün çizimlerden metinlere İstanbul ve Adalar üzerine gerçekleştirdiği yeniden üretime, kartpostallardan fermanlara, fotoğraflardan haritalara, tank olduğu geçmişe... Tanınmış pediatri uzmanı, "tarihçi" Millas'ın eşi benzeri çok az bulunur uğraşını, akıl almaz hikayesini izliyoruz. Hayecanla bekliyoruz.

Antroposensörası Ada Tahayyülleri



Το έργο της Άννας Θεοδωρίδη, ως κοινωνιολόγου, αφορά την αναπαραγωγή του έργου του Ακύλα Μήλλα, που εγκαταστάθηκε στην Αθήνα τη δεκαετία του '80, στην Κωνσταντινούπολη και στα νησιά, τα οποία συνέλεξε και ηχογράφησε με μεγάλη δεξιοτεχνία. Μια ιστορία των Ελλήνων της Πόλης, του αρχαίου πληθυσμού της πόλης, καταγράφεται με μια ατομική μαρτυρία, βασισμένη σε μέρη όπως το Πέρα, την Πρίγκηπο, την Χάλκη και τη Αντιγόνη.

Δεν εστιάζει μόνο σε ένα θέμα. Από τα καρτποστάλ μέχρι σε φωτογραφίες, σε χάρτες... Αλλά το πιο σημαντικό, επεκτείνεται σε ένα παρελθόν που έχει δει, ζήσει όσο και η μνήμη του. Για το λόγο αυτό, δεν είναι πολύτιμα αντικείμενα που μπορούν να πουληθούν ως συλλογή ή να διασκορπιστούν αργότερα, αλλά ως κοινή μνήμη που πρέπει να διατηρηθεί ζωντανή όσο υπάρχουν οι Έλληνες, αναπτύσσοντας ατέλειωτα και διαρκώς....

Αυτό αναμφίβολα απευθύνεται σε μια συλλογική μνήμη, όχι στο αποτέλεσμα ενός προσωπικού συναισθήματος που είναι μοναδικό για αυτόν. Αναπαράγοντας την τοποθεσία ως ζωντανή οντότητα με την κοινωνική της μνήμη, έγγραφα και σχέσεις... Η αδυναμία αντιστάθμισης αυτής της απώλειας τον κάνει πολύπλευρο ερευνητή αντί να ταυτίζεται με την απώλεια και να αποσύρεται στη γωνιά του. Επομένως, ο Μήλλας δεν είναι συνηθισμένος συλλέκτης.

Ξεκινά από μια πλεονεκτική θέση, τη ζωή του. Μια μορφωμένη οικογένεια. Γεννημένος στην Πόλη. Ζώντας στα νησιά... Να έχεις κανείς καλή εκπαίδευση... Να έχει την αλληλεγγύη μιας κοινότητας... Ένα καλλιεργημένο και αξιοπρεπές κοινωνικό περιβάλλον. Από την άλλη, όπως για όλες τις «μειονότητες», η πόλη που νόμιζαν ότι την ανήκουν άλλαξε ξαφνικά. Νιώθεις ότι ξαφνικά μένεις έξω όταν είσαι μέσα... Το να είσαι μόνος.

Αυτά τα δύο, δηλαδή τόσο η αλλαγή της πλουραλιστικής δομής της πόλης όσο και η απώλεια των αξιών της, μοιάζουν να είναι το ίδιο πράγμα, αλληλένδετα. Να γνωρίσεις τους χαμένους κολλώντας στο παρελθόν... Να θαφτείς στο δικό σου παρελθόν, όπως πολλοί άνθρωποι... Να θρηνησεις για τους χαμένους... Ο Μήλλας αντιστέκεται καταγράφοντας τις εμπειρίες του σε αυτό το απίστευτο ταξίδι.

Η συλλογή του Μήλλα είναι μια συλλογή πολλαπλών επιπέδων. Ωστόσο, ίσως μια σημαντική διαφορά είναι ότι το ετερογενές εύρος του συνδέεται με αφηγήσεις, κείμενα και σχέδια. Έτσι, η συλλογή του Μήλλα, ως μια σύγχρονη μουσειολογική πρωτοβουλία, είναι ένα έργο υλοποιημένο με αφοσίωση ενάντια στην καταστροφή του αρχαίου πληθυσμού της πόλης, μια μοναδική κληρονομιά με κάθε πτυχή της δομής της.

Οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης είναι οι ενεργοί παράγοντες της διαδικασίας εκσυγχρονισμού. Αυτό σημαίνει μια σημαντική πολιτιστική υποδομή, μια αναπαραγωγή με εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ένα παράδειγμα της πολιτικής δόμησης στη διαδικασία εκσυγχρονισμού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και της αναπαραγωγής του συστήματος των Μιλλέτ.

Αναπτύσσεται με πρακτικές που δομούν την ιστοριογραφία της Πόλης από άποψη πολιτισμού, αρχαιολογίας, φύσης, εκπαίδευσης, υγείας, αθλητισμού και κοινωνικής ζωής από κοσμική οπτική. Τα συλλογικά αντικείμενα και έγγραφα του Μήλλα είναι μια αναπαράσταση ενάντια στην απουσία... λειτουργούν ως παρουσία και ίχνη απουσίας. Είναι δυνατόν να το διαβάσουμε αυτό ως αντίσταση ενάντια στην απώλεια και τον χωρισμό που προσπαθεί να σβήσει, να ξεχαστεί. Αλλά και η απώλεια του μέλλοντος: αν τα άλλα είναι η απώλεια του παρόντος, πρέπει κανείς να προσθέσει το μέλλον. Ένα διαφορετικό μέλλον πιθανό.

Ο Μήλλας δεν είναι επίσημος ιστορικός που ασχολείται με την οικοδόμηση της ιστορίας. Αν δεχτούμε το Πατριαρχείο και μάλιστα τα συνδεδεμένα με αυτό ιδρύματα ως οντότητες του επίσημου συστήματος που χαρακτηρίζονται ως «μειοψηφία».

Τι ΜΕΝΕΙ? Ίσως απλώς «η μητρική γλώσσα», όπως είπε η Άρεντ. Αλλά η μητρική γλώσσα αναστέλλεται επίσης στη διαδικασία που οικοδομεί κοινότητες ως έθνη. Ως στοιχείο του επιχειρήματος του έθνους-κράτους, φαίνεται να έχει κατευθυνθεί σε ένα άλλο κέντρο ευγενείας.

Γι' αυτό ο Μήλλας φαίνεται να προσπαθεί να ανταπεξέλθει σε δύο πράγματα: την απώλεια των Ρωμαίων Ελλήνων της Πόλης, της Ρωμιοσύνης. Αυτό όχι μόνο διαγράφηκε από τη βία των έργων έθνους-κράτους, αλλά έγινε σαν να μην είχε συμβεί ποτέ και ξεχάστηκε. Για παράδειγμα, η αδιαφορία και η άγνοια για τους Ρωμιούς της Πόλης στην Ελλάδα...

Οι δημοσιεύσεις του Μήλλα φαίνεται να στοχεύουν πρώτα να ανατρέψουν αυτή τη λήθη. Το δεύτερο είναι μια αναπαραγωγή που αναμφίβολα κάνει το έργο του απίστευτο και μοναδικό: επιχειρεί να ανασυνθέσει μια εικόνα, μια κουλτούρα, με τη δική της υποκειμενικότητα, της οποίας η επίσημη αναπαράσταση έχει διαγραφεί από τα έθνη-κράτη. Το πρώτο είναι επίσης σημαντικό, αλλά είναι το δεύτερο που αναμφίβολα κάνει το έργο του Μήλλα μοναδικό. Είναι δυνατόν να ερμηνευθεί αυτό ως στρατηγική αντίστασης και επιβίωσης για ταυτότητες που ονομάζονται «μειονότητες».

Για να κατανοήσουμε έναν οικουμενικό επίσημο θεσμό που κληρονόμησε από την αυτοκρατορία εντός του έθνους-κράτους σημαίνει ότι ο αναχρονισμός διαμορφώνει τις διοικητικές πρακτικές με κάθε τρόπο... Για παράδειγμα, οι παραξενιές που επιδεικνύονται αρκετά ώστε να συνδέσουν το Πατριαρχείο με το Γραφείο του Κυβερνήτη της Περιφέρειας Φατίχ και το σύστημα του Ιδρύματος, την επίσημη διοίκηση του κράτους. Για το λόγο αυτό, το να αντιστέκεσαι σε μια πολιτική έθνους-κράτους που περιλαμβάνει σχέσεις ανισότητας και κυριαρχίας με τις ίδιες πρακτικές είναι σαν να ζητάς το αδύνατο. Μπορούμε να ορίσουμε την κατασκευή εντός θεσμών ως επίσημο πεδίο. Η επίσημη εκπροσώπηση των Ρωμαίων είναι και η απουσία τους. Για παράδειγμα, τον Σεπτέμβριο του 55, όταν κάηκαν οι εκκλησίες της Πόλης, οι μοναδικές εικόνες βυζαντινής κληρονομιάς τους. Η πραγματική τους εξαφάνιση δεν μπορεί παρά να είναι η λήθη τους. Έχοντας επίγνωση αυτού, ο Μήλλας προσπαθεί να καταγράψει την ύπαρξή τους ψάχνοντας παλιά αρχεία, έγγραφα, σαρώνοντας φωτογραφίες πριν και μετά από την φωτιά.

Όπως ακριβώς αναπαράγει την ελληνική ύπαρξη στην τοπογραφία της πόλης από τις πληροφορίες κτηματογράφησης. Ναι, δεν υπάρχουν σήμερα, καταστράφηκαν. Αλλά είναι δυνατόν να τα ξεχάσουμε, να αποτρέψουμε το πένθος, να προσποιηθούμε ότι δεν υπάρχουν. Για το λόγο αυτό, τα επίσημα αρχεία δεν μπορούν να απομνημονεύσουν ακόμη και αν παραμερίζονται.

Οι σύγχρονες ταυτότητες που χτίστηκαν ως έθνος συμβολίζουν την κατάσταση του να είσαι για πάντα σε ένα κενό. Αυτοί οι θεσμοί δημιουργήθηκαν στην πραγματικότητα για να καθιερώσουν ένα παγκόσμιο ιδανικό, την Ορθόδοξη ταυτότητα. Όπως και τα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Αυτοκρατορίας. Το Κράτος κατά των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης παραπέμπει στην κατάσταση του να είναι για πάντα σε κενό. Από τη μία, είναι ένας τρόπος εκσυγχρονισμού με μια πρωτοτυπία που δεν υπάρχει πια. Μια τεράστια κληρονομιά. Από την άλλη, η κατάσταση της διαγραφής. Όπως ακριβώς η Πόλη ήταν η πρώτη χριστιανική πρωτεύουσα στον κόσμο. Υπάρχει και δεν υπάρχει. Η κατασκευή της ταυτότητας είναι τραυματική, όπως και το αρχείο.

Ο εκκοσμικευμένος πολιτιστικός χώρος, που διαμορφώνεται από τις νεοκλασικές (έθνος-κράτος) δομές και τη δύναμή τους, αναγνωρίζει έναν ενιαίο τρόπο ύπαρξης. Η κατάσταση του να είσαι σε κενό. Μητρική γλώσσα, ταυτότητες, πολιτισμός... Είναι δηλαδή μια αναπαράσταση της επιθυμίας από τη μια και του αδύνατου από την άλλη.

#### **ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΙΟΜΚΩ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΩΓΟΥΣ ΤΟΥ**

Το Δ.Σ. ευχαριστεί πολύ τους :

- τον Ελληνικό Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών Σικάγο—Hellenic Society of Constantinopolitans of Chicago για την ενίσχυση της Κοινωνικής Αλληλεγγύης με το ποσό 2000 Δολαρίων.
- Τον κ. Korhan Gümüz και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Πριγκηπονήσων—Adalar Vakfi με το ποσό των 500 Ευρώ.
- Την εταιρεία Blue Star Ferries για την ενίσχυση του Προγράμματος Υποτροφιών με το ποσό 1000 Ευρώ.
- Τον συμπολίτη μας κ. Βασίλη Ευμολπίδη που διαθέτει τα έσοδά του από την αγγλική μετάφραση του βιβλίου του ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΙΑ υπέρ της Κοινωνικής Αλληλεγγύης.
- Την συνεχή υποστήριξη από τους συμπολίτες μας: κα. Μαρία Χρηστίδου. κ. Γεώργιο Κασάπογλου και κ. Γεώργιο Λαιμόπουλο.

## Υποτροφίες για Μεταπτυχιακές Σπουδές

σε ΑΕΙ Κωνσταντινούπολης

### Δράση του Προγράμματος «ΕΛΠΙΣ»

Προσκαλούνται οι φοιτητές/τριες με Κωνσταντινουπολίτικη καταγωγή που σπουδάζουν σε ΑΕΙ της Ελλάδος ή άλλων χωρών εκτός Τουρκίας και επιθυμούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους σε μεταπτυχιακό ή διδακτορικό επίπεδο σε Πανεπιστήμια της Κωνσταντινούπολης, να υποβάλουν αίτηση συμπληρώνοντας το παρακάτω έντυπο. Σε περίπτωση που οι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν πληροφορίες για πιθανά ΑΕΙ της Πόλης όπου θα μπορούσαν να σπουδάσουν, η Οι.Ομ.Κω. θα παρέχει τις αναγκαίες πληροφορίες. Στους/τις επιλεγέντες/γείσεις θα χορηγηθεί υποτροφία για την κάλυψη των εξόδων τους σε σημαντικό βαθμό.

### Πρόγραμμα Υποτροφιών για Μεταπτυχιακές Σπουδές σε ΑΕΙ της Κωνσταντινούπολης της Οι.Ομ.Κω. Υποβολή υποψηφιότητας

- Ονοματεπώνυμο : .....
- ΑΕΙ/Τμήμα προπτυχιακών σπουδών: .....
- Αναμενόμενη ημερομηνίας αποφοίτησης:.....
- Έτος γέννησης:.....
- Παρακαλούμε να επισυνάψετε την αναλυτική κατάσταση βαθμολογίας σας.
- Επιστημονικό αντικείμενο που επιθυμείτε να συνεχίσετε μεταπτυχιακές σπουδές: .....
- Έχετε υπόψη ΑΕΙ στην Κωνσταντινούπολη που διαθέτει μεταπτυχιακές σπουδές στα θέματα ενδιαφέροντος σας: .....
- Δηλώστε αν ενδιαφέρεστε για σπουδές σε μεταπτυχιακό ή διδακτορικό σε ΑΕΙ της Κωνσταντινούπολης: .....
- Έχετε συμπληρώσει το ερωτηματολόγιο για το Πρόγραμμα ΕΛΠΙΣ της Οι.Ομ.Κω.; Αν όχι παρακαλώ ζητήστε να σας αποσταλεί στέλνοντας το email: [nnap@otenet.gr](mailto:nnap@otenet.gr)



## «ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΦΑΣΗ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΝΕΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ»

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. στο πλαίσιο του Προγράμματος ΕΛΠΙΣ προσκαλεί νέες/ους που επιθυμούν να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για τη συμμετοχή τους στην αναφερόμενη Δράση που αποσκοπεί την υποστήριξη νέων που επιθυμούν να εγκατασταθούν και να ζήσουν στην Κωνσταντινούπολη ως μέλη της Ομογένειας. Σκοπός της Δράσης είναι η υποστήριξη της προετοιμασίας και η διερεύνηση του επαναπατρισμού στην Κωνσταντινούπολη, όπως επίσης και η υποστήριξη των ήδη εγκατεστημένων μελών της Εκπατρισμένης ή μη Κοινότητας. Η διάρκεια κάθε επί μέρους δράσης ενδιαφερόμενης/ου, προβλέπεται να έχει διάρκεια 12 μήνες και περιλαμβάνει τα στάδια: (α) προετοιμασία για εγκατάσταση στην Πόλη (δεν ισχύει στην περίπτωση των ήδη εγκατεστημένων), (β) εύρεση εργασίας ή αυτό-απασχόληση ή ίδρυση επιχείρησης, (γ) εγκατάστασης στην Πόλη. Στο τέλος του 12 μήνου θα εξεταστεί η επέκταση κάθε επιμέρους δράσης.

Οι ενδιαφερόμενες/οι παρακαλούνται να αποστείλουν το συντομότερο δυνατό email στη διεύθυνση: [npar@otenet.gr](mailto:npar@otenet.gr) εκδηλώνοντας το ενδιαφέρον τους, ώστε να αρχίσει η διαδικασία της πιθανής ένταξής τους στην αναφερόμενη Δράση.

**Το Πρόγραμμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Οι.Ομ.Κω.  
«Μηνάς Τσιτσάκος»**

Ξεκίνησε το 2013 και συνεχίζεται—σε συνεργασία με τα μέλη σωματεία της Οι.Ομ.Κω.—με όλες τις δράσεις του, αφού οι ανάγκες αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο αυξάνονται. Οι αλληπάλληλες κρίσεις της τελευταίας δεκαετίας έχουν συσσωρεύσει πολλά προβλήματα και η κρατική μέριμνα είναι πολύ περιορισμένη.

**Η αλληλεγγύη προς τους αδυνάμους ήταν πάντοτε  
κυρίαρχο συστατικό της Ρωμιοσύνης.**

**Συνοπτικά οι δράσεις του Προγράμματος είναι:  
Εξασφάλιση στέγης σε 75 άστεγους**

- **Διανομές 140 διατακτικών κάθε μήνα για αγορά τροφίμων από σουπερμάρκετ.**
- **Εξασφάλιση φαρμάκων και υγειονομικού υλικού σε 30 οικογένειες.**
  - **Εξασφάλιση της πρόσβασης σε ιατρικές υπηρεσίες.**
    - **Εξασφάλιση αίματος σε έχοντες ανάγκη.**
- **Αντιμετώπιση γραφειοκρατικών δυσκολιών που στερεί βασικά δικαιώματα του ανθρώπου σε πρόσφυγες Έλληνες όπως οι δυσκολίες έκδοσης αδειών παραμονής, πολιτογράφησης και ΑΜΚΑ**

**ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΟ**

**[nnap@otenet.gr](mailto:nnap@otenet.gr)**

**Η ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΔΩΡΕΕΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ και ΙΔΙΩΤΩΝ.**

**Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ ΑΝΑΓΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ και ΑΜΕΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**

**ΠΑΣΧΑ 2022**

**ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΕΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ  
ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΤΩΝ ΚΑΙ  
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ**

Στην διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας οργανώθηκε η ετοιμασία και η διανομή 130 δεμάτων σε όλο το Λεκανοπέδιο Αττικής χάρη στους εθελοντές μας:

Μαρία Καραϊσκου, Παναγιώτη Κρανιδιώτη, Αλέξανδρο Γεωργούλη,  
Μαρία Κουλέρη, Ιωάννη Κουλέρη, Γεωργία Ζάρκου, Βούλα Νόβα,  
Θεοδώρα Φωτογιαννοπούλου Ντομπρίλα, Κωνσταντίνα Δράκου,  
Νίκο και Αλέξανδρο Μπεγάκη, Ανδρέα Χανιώτη και  
Πόπη Παρασκευοπούλου

Τα Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. και του Ν.Κ.Κ. ευχαριστούν θερμά για  
την παροχή ειδών διατροφής, καθαρισμού και  
υγειονομικού υλικού τους:

- το ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
- Κώστα Κωνσταντινίδη
- τον κ. Αντώνη Μπόλο
- τον Υπουργό Υγείας κ. Θ. Πλεύρη
- την εταιρεία Σκλαβενίτη

Στην επόμενη σελίδα παρατίθενται φωτογραφίες από την προετοιμασία και την διανομή των δεμάτων.



## Summary of articles of the Newsletter

- The statement of His Allholliness Ecumenical Patriarch Bartholomeos on the ongoing war because of Russian invasion to Ukraine saying that :“What is happening in Ukraine is a shame that will stigmatize forever those caused this”.p.2.
- Events organized by the Ecumenical Federation of Constantinopolitans (EFC) in Athens, p.4-5.
- Presentation of the book on History of Book during the fist Centuries A.D. by V, Peltekoglou,p.6-12.
- Article of the ex Ambassador V. Moutsoglou with the title “Unite Nations should be abolished”, p.10-12.
- A Greek inventor in Adapazar at the turn of 19-20 Centuries Elias Nikolaidis, p. 15-18.
- Invitations to volunteers to work in study and research projects,p.19.
- Article of the Architect Korhan Gumus for the lifework of Historian Akilas Millas and the research Ms. Anna Theodoridis for him,p.20-23.
- Announcements of EFC for repatriation of youths of Constantinopolitans origing , p. 23-28.

## Bülten Makalelerinin Özeti

- Ekümenik Patrik Hazretleri Bartholomeos'un Rusya'nın Ukrayna'yı işgali nedeniyle devam eden savaşa ilişkin yaptığı açıklama: “Ukrayna'da yaşananlar, buna sebep olanları sonsuza kadar damgalayacak bir utançtır”.p.2.
- İstanbullu Rumların Evrensel Federasyonun (İREF) Atina'da düzenlediği etkinlikler, s.4-5.
- Millattan sonra ilk Yüzyıllarda Kitap Tarihi üzerine V, Peltekoglou tarafından yazılan kitabın sunumu, s.6-12.
- Eski Büyükelçi V. Moutsoglou'nun “Birleşmiş Milletler feshedilmelidir” başlıklı makalesi, s.10-12.
- 19-20 Yüzyılların başında Adapazarı'nda bir Rum mucit İlia Nikolaidis'in özet öyküsü, s. 15-18.
- Araştırma projelerinde çalışmak üzere gönüllülere davet, s.19.
- Mimar Korhan Gümüş'ün, Tarihçi Akilas Millas'ın Rum tarihsel hafızasını koruma çalışmaları ve Araştırmacı Anna Theodoridis konferansı, hakkında yazdığı makale,s.20-23.
- İstanbullu Rum kökenli gençlerin ülkelerine geri dönebilmesine ilişkin İREF'in Duyuruları, s. 23-28.

## ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
  - «Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
  - «Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://sylogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalixoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαππίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικιάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος»» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon/>

## ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» [www.agcos.ch](http://www.agcos.ch)
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου» <https://www.facebook.com/acguk.net/>

## ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.